

Húsvét 6. Vasárnapja A

Az Atya más Vigasztalót ad majd nektek, aki örökre veletek marad. (Vö. Jn 14,16)

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 8,5-8.14-17

Abban az időben: Fülöp elment Szamaria városába, és hirdetni kezdte Krisztust. A nép, hallva és látva a csodákat, amelyeket végbevitt, feszült figyelemmel hallgatta. A tisztátalan lelkek ugyanis nagy kiáltással eltávoztak sok megszállottból, és sok béna meg sánta meggyógyult. Nagy lett az öröm abban a városban.

Amikor a Jeruzsálemben maradt apostolok meghallották, hogy Szamaria befogadta az Isten szavát, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. Mikor megérkeztek, imádkoztak értük, hogy szálljon le rájuk a Szentlélek. Mert addig még nem szállt le rájuk, csak meg voltak keresztelve Urunk Jézus nevében. Rájuk tették tehát a kezüket, és azok megkapták a Szentlelket.

Szentlecke

1 Péter 3,15-18

Szeretteim! Urunkat, Krisztust szentül tiszteljétek szívetekben! Legyetek mindig készen arra, hogy mindenkinek válaszolni tudjatok, aki csak kérdezi, mi az alapja reményeteknek. De ezt szelíden, tiszteletteljesen és jó lelkiismerettel tegyétek, hogy akik Krisztusban való szép életetek miatt gyaláznak titeket, szégyenben maradjanak rágalmaikkal.

Jobb ugyanis, ha inkább jótetteitekért szenvedtek, mikor ez az Isten akarata, mintsem gonoszágaitokért. Mert Krisztus is meghalt egykor a bűnök miatt, az Igaz a bűnösökért, hogy Istenhez vezessen minket. Test szerint ugyan megölték őt, de a Lélek szerint életre kelt.

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: Ha szerettek engem, tartsátok meg parancsaimat. Én pedig kérni fogom az Atyát, és ő más Vigasztalót ad majd nektek: az Igazság Lelkét, aki örökre veletek marad. A világ nem kaphatja meg, mert nem látja és nem ismeri. De ti ismeritek őt, mert veletek marad és bennetek lakik.

Nem hagylak árván titeket: visszajövök hozzátok. Rövid idő, és már nem lát engem a világ. Ti azonban láttok, mert én élek, és ti is élni fogtok.

Azon a napon megtudjátok majd, hogy én Atyámban vagyok, ti énbennem, én pedig tibennetek. Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem. Aki pedig szeret engem, azt Atyám is szereti, én is szeretni fogom, és én megmutatom neki magamat.

Elmélkedés

A búcsúbeszédnek abban a részében, amit a mai evangéliumban vettünk, Jézus bejelenti, hogy visszatér Atyjához. De ebben sem az egyedülként van a hangsúly, az elhagyottságon, hanem Jézus bátorításán: megígéri a Vigasztalót, a Szentlélek eljövételét. A Lélek segít nekünk, hogy megőrizzük Jézus emlékezetét és az Ő nevében higgyünk, éljünk és Őt szolgáljuk.

Az Igazság Lelkét ígéri Jézus. De rajtunk múlik, hogy készek vagyunk-e befogadni. "Nélküle (Isten nélkül) semmit sem tehetek. De Isten sem tehet semmit azért, aki nem ad neki lehetőséget rá" (Teréz anya). Csak akkor szerethetjük Jézust, bár soha nem is láttuk ha szeretetben befogadjuk az Igazság Lelkét. Ő vezet minket, hogy egyre mélyebben behatoljunk Jézus titkába ("Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet") és egyre inkább részesedjünk benne. A Lélek teszi lehetővé, hogy a Jézushoz fűződő élő kapcsolatból táplálkozva egyre valóságosabban és igazabban kövessük Őt szóban és tettben. Mert a keresztények Isten iránti szeretete nem elégedhet meg csak szavakkal: a tudás és az élet között felbonthatatlan kapcsolat van. Keresztény beszéd kereszténytelen cselekvéssel párosulva közönséges hazugság! De Jézus akarátát az teszi, aki szereti Őt és felbonthatatlan kapcsolatban él Vele. Akkor már mi is – Vele együtt – a halálból az életre vezető úton járunk.

Határtalan reményt ad nekünk – főként azért, mert tudjuk, hogy nem egyedül, segítség nélkül vagyunk az úton. Ezért ma különösen azért kérjük Istent, hogy belülről teljesen kiüresedhessünk, hogy teljesen szabadon és nyitottan beengedhessük Lelkét és Ő beteljesíthesse Isten művét.